

Т.В. Процик,

ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВІТЧИЗНЯНОЇ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

У сучасних умовах вітчизняна банківська система потребує кардинальних внутрішніх змін і формування принципово нових взаємовідносин банківської системи з державою та іншими суб'єктами господарювання з метою підвищення своєї конкурентоспроможності, що передбачає збільшення стабільності банківського сектора, а також активізацію економічних процесів у країні через ефективну інфраструктуру грошово-кредитного ринку, вдосконалені механізми фінансування у вигляді проведення факторингових, андеррайтингових, лізингових операцій, здійснення різноманітних форм прямого інвестування та використання механізмів довгострокового рефінансування. При цьому особливу увагу слід приділяти поточному моніторингу змін у попиті на гроші, а також регулюванню обсягу грошової пропозиції, забезпечуючи тим самим монетарну основу для сталого розвитку національної економіки.

На сьогоднішній день посилення конкурентоспроможності вітчизняних банків має охоплювати наступні напрями: скорочення кількості слабких банків; приведення системи банківського нагляду у відповідність з світовими стандартами; удосконалення системи управління кредитними ризиками; диверсифікацію банківських послуг і впровадження передових банківських технологій. У зв'язку з цим у 2008 році Національний банк України здійснює грошово-кредитну політику, виходячи з середньострокової стратегії, основні положення якої полягають в орієнтації на необхідність поступового переходу до монетарного режиму, що базується на цінній стабільності; визнанні необхідності використання інфляційного орієнтира як головної мети; удосконаленні системи

валютного регулювання; спрямуванні політики валютного курсоутворення на забезпечення прогнозованої динаміки обмінного курсу залежно від стану платіжного балансу та недопущення його значних коливань; посиленні ролі процентної політики в системі грошово-кредитного регулювання економічних процесів через поліпшення регулювання короткострокових ринкових відсоткових ставок; прийнятті заходів щодо зміцнення зв'язку між короткостроковими та довгостроковими відсотковими ставками; сприянні уряду в питаннях подальшого розвитку та інституційного забезпечення функціонування фондового ринку та системи небанківських фінансових установ; удосконаленні процедур прийняття монетарних рішень і комунікацій з громадськістю.

Український досвід свідчить, що вирішальну роль у регулюванні економічних процесів відіграють не тільки структурні фактори, пов'язані з підвищенням конкурентоспроможності національної економіки, а і грошово-кредитні, зумовлені масштабами емісії, станом золотовалютних резервів. В умовах нашої країни об'єктивно необхідною виступає підтримка процесів економічного зростання через створення відповідних передумов для розширення можливостей кредитування реального сектору економіки та полегшення доступу банків до кредитних ресурсів.

Таким чином, для прискорення реалізації обраної стратегії підвищення конкурентоспроможності національної економіки на основі використання грошово-кредитних засобів доцільно прийняти низку заходів, спрямованих на зміцнення вітчизняної банківської сфери, запроваджувати ефективні механізми управління грошово-кредитною сферою, а також здійснити перегляд чинного законодавства щодо стимулювання грошово-кредитних процесів у країні, активізувати діяльність держави на фондовому ринку, який покликаний стати важливим джерелом коштів для розвитку української економіки.

Процик Т.В. Основні напрями та фактори підвищення конкурентоспроможності вітчизняної банківської системи / Т.В. Процик // Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика: зб. тез доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції (15-16 травня 2008 р.): у 2-х т. – Суми: УАБС НБУ, 2008. – Т. 2. - С. 40-41.